

ORGANISATIONEN TIL OPLYSNING OM ATOMKRAFT

17. maj 1979.

Etablering af olierørledning fra olieløfterne i Nordsøen til raffinaderi i Danmark.

Anvendelsen af indenlandske energiforekomster giver af naturlige grunde størst forsyningsikkerhed. Derfor må det sikres, at al olie og naturgas fra den danske del af Nordsøen kan indgå i den danske energiforsyning. OOA støtter i denne forbindelse, at der etableres en olierørledning fra løfterne i Nordsøen til raffinaderi i Danmark.

Regeringen foranledigede i oktober 1977, at der blev foretaget en vurdering af, om grundlaget for en olierørledning var til stede, efter at der var konstateret betydeligt større olieforekomster i den danske del af Nordsøen end hidtil kendt. Undersøgelsen blev foretaget af handelsministeriets konsulentfirma DeGolyer and MacNaughton, som i januar 1979 afleverede »Rapport om mulighederne for etablering af en olierørledning til olieløfterne i den danske del af Nordsøen«. Rapporten blev som bekendt offentliggjort som bilag til Handelsministeriets Energipolitiske Redegørelse, marts 1979.

Rapporten konkluderer, at etablering og drift af en olierørledning er en realistisk mulighed. Blandt argumenterne herfor anføres:

1. At en statsligt ejet og drevet rørledning med en passende rørledningsafgift vil være til gensidig fordel for staten og DUC. Denne konklusion baserer sig alene på beviste reserver fra Dan-, Gorm- og Skjoldløfterne. Hertil kommer ifølge rapporten yderligere reserver i andre løfter.

2. Sikkerheden for forsyningen af Danmark med olie vil øges, dels fordi olie generelt mere og mere bliver en mangelvare, dels fordi ilandbringning i tankskibe på grund af vejrliget i Nordsøen er vanskelig eller umulig i ca. en fjerdedel af året.

3. Der kan opnås en højere udnyttelsesgrad af den enkelte olieforekomst ligesom der kan iværksættes produktion fra marginale olieløfter, hvis udnyttelse ellers ville være urentabel.

På trods af denne stribe åbenlyse fordele i forbindelse med en olierørledning, fordele som fremhæves også i handelsministeriets energiredagørelse, rummer energiredagørel-

sen ingen direkte anbefaling af projektet. Dette er overraskende, da aftalen af 15. juli 1976 mellem A. P. Møller og handelsministeren lægger op til, at der skal forhandles om sagen, når produktion af olie når en sådan størrelse, at der er grundlag for transport i rørledning.

At vor overraskelse over det manglende forhandlingsudspil er fuldt berettiget fremgår af, at fortrykket til energiredagørelsen i tilknytning til referatet af ovennævnte rapport om olierørledningen anfører:

»På denne baggrund er der indledt drøftelser mellem staten og DUC med det formål at tilvejebringe en løsning, der tilgodeser det danske samfunds behov for en sikker oliefor- syning og som giver DUC et bæredygtigt grundlag for et fortsat virke« (citeret efter udkast til ER 79, side 52).

OOA finder det højst ejendommeligt og foruroligende, at allerede indledte drøftelser om dette vigtige energispørgsmål tilsyneladende er opgivet. Vi mener, at der er al mulig grund til at få rørledningen etableret nu og at drøftelserne derfor må genoptages snarest. Olieforekomsterne i den danske del af Nordsøen er jo af ganske betydeligt omfang og vil i forbindelse med en stadig mere tilspidset situation omkring olieimporten i almindelighed kunne medvirke væsentligt til at sikre det danske samfunds behov.

Bilag

. . . da også på denne baggrund og under hensyn til de væsentlige tekniske problemer, der er knyttet til den lastning i tankskibe, der anvendes på Danfjeldet – idet ordningen har vist sig sårbar under Nordsøens barske vejrforhold – løbende vurderet muligheden for ved kombination af flere forekomster at nå et sådant produktionsniveau, at der kan skabes grundlag for en »samlørledning« for olie.

Viser en sådan mulighed sig realistisk, må der lægges vægt på, at staten får væsentlig indflydelse på rørledningen – formentlig ved at staten anlægger og driver ledningen – også